

b) nakazuje by „Republika Włoska odzyskała od beneficjentów pomoc niezgodną ze wspólnym rynkiem, przyznaną na podstawie systemu, o którym mowa w art. 1” (art. 2 ust. 1 decyzji);

c) stanowi, by „Republika Włoska unieważniła wszystkie płatności dokonane w ramach wykonania pomocy w ramach systemu, o którym mowa w art. 1 począwszy od daty wydania niniejszej decyzji” (art. 2 ust. 4 decyzji);

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Decyzja zaskarżona w niniejszej sprawie jest tożsama z decyzją będącą przedmiotem spraw T-394/08 Regione Sardegna przeciwko Komisji, T-408/08 S.F. Turistico Immobiliare przeciwko Komisji i T-436/08 Studio Vacanze przeciwko Komisji.

Zarzuty i główne argumenty są jednakowe jak przywołane w tych sprawach.

Skarga wniesiona w dniu 10 października 2008 r. — Intel przeciwko Komisji

(Sprawa T-457/08)

(2008/C 301/99)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Intel Corp. (Wilmington, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: N. Green, QC, K. Bacon, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji;
- przedłużenie terminu na przedstawienie przez Intel odpowiedzi na uzupełniające pismo w sprawie przedstawienia zarzutów (zwane dalej „PU”) do 30 dni począwszy od dnia, w którym Intel uzyska dostęp do odpowiednich dokumentów składającej skargę do Komisji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez Intel.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej skardze skarżąca wnosi na podstawie art. 230 WE o stwierdzenie nieważności decyzji funkcjonariusza ds. przesłuchań z dnia 15 września 2008 r. wydanej na

podstawie art. 10 decyzji Komisji 2001/462/WE ⁽¹⁾ w sprawie COMP/C-3/37.990 — Intel, dotyczącej postępowania na podstawie art. 82 WE oraz o stwierdzenie nieważności decyzji komisarza wydanej w dniu 6 października 2008 r. lub w okolicach tej daty. Zaskarżone decyzje dotyczą okoliczności, że Komisja odmówiła uzyskania — w szczególności od składającej skargę w sprawie — pewnych dowodów z dokumentów, które według skarżącej mają bezpośrednie znaczenie dla twierdzeń poczynionych przez Komisję w PU. Funkcjonariusz ds. przesłuchań odrzucił też twierdzenie Intel, że nie może ona udzielić stosownej odpowiedzi na PU bez uzyskania dostępu do tych dokumentów oraz odmówił dalszego przedłużenia terminu na złożenie przez Intel odpowiedzi na PU.

Skarżąca podnosi dwa zarzuty na poparcie swoich żądań.

Po pierwsze, skarżąca podnosi, że decyzje zawierają błędy co do prawa oraz twierdzi, iż bieg terminu na udzielenie przez nią odpowiedzi na PU nie może rozpocząć się, chyba że akta sprawy są kompletne w zakresie ustaleń faktycznych; w przeciwnym razie przedsiębiorstwo nie byłoby w stanie skutecznie korzystać z przysługującego mu prawa do obrony.

Po drugie, skarżąca podnosi, że zaskarżone decyzje są oczywiście niezgodne z prawem, jako że pozwalają Komisji na dalsze prowadzenie dochodzenia, które jest dyskryminujące i stronnicze i które uniemożliwia skarżącej skorzystanie z jej prawa do obrony. Skarżąca twierdzi, że taka sytuacja stanowi naruszenie zasady dobrej administracji, która wymaga od Komisji wydania decyzji na podstawie wszystkich dostępnych informacji dotyczących stanu faktycznego i prawnego, które mogłyby mieć wpływ na rozstrzygnięcie.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji z dnia 23.5.2001 r. w sprawie zakresu uprawnień funkcjonariuszy ds. przesłuchań w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (Dz.U. L 162, s. 21).

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 11 września 2008 r. — Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-207/04) ⁽¹⁾

(2008/C 301/100)

Język postępowania: włoski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 201 z 7.8.2004.